

Per aspera ad astra

Pot človeka

1. Biološki razvoj človeka in njegova simbolika
2. Krog in palica
3. Sedem cevi in deset sistemov
4. Čutila in spolnost
5. Vpliv vesolja
6. Veliko leto in doba Vodnarja
7. Per aspera ad astra

Vsebina

stran 12

I. poglavje

BIOLOŠKI RAZVOJ ČLOVEKA IN NJEGOVA SIMBOLIKA

Vsi organizmi so sestavljeni iz temeljnih oblik, ki jih imenujemo celice. Jedro vsake ima DNK (dezoksiribonukleinsko kislino), ki v neskončno možnih kombinacijah določa vse fizične lastnosti organizma. Človeško telo sestavlja ogromna količina - povprečno okoli sto bilijonov celic. Biološki razvoj človeka določajo matematični in geometrijski odnosi, ki tudi simbolično kažejo njegovo pot.

stran 33

II. poglavje

KROG IN PALICA

Razvoj in delovanje življenja poteka po točno določeni shemi, ki je krog in premica. Kaže se biološko v rastlinskem, živalskem in človeškem svetu, v vseh vrstah energij in človekovih dejavnostih. Sinteza kroga in premice v gibanju je spirala, temeljna oblika življenja v makro- in mikrokozmosu, zato so bili atributi bogov v vseh velikih religijah: krog in palica.

stran 83

III. poglavje

SEDEM CEVI IN DESET SISTEMOV

Človeško telo sledi tej shemi. Ima deset glavnih sistemov in sedem cevi, ki delujejo medsebojno pri sprejemanju in uporabi energije. Dokler so njihove dejavnosti v ravnovesju, je organizem sposoben in zdrav.

stran 113

IV. poglavje
ČUTILA IN SPOLNOST

Zaznavanje sveta in stik z notranjostjo: zavestjo, dušo in duhom, omogočajo čutila. Pri ohranjanju vrste imajo spolnost in njeni organi temeljni pomen in so jih v antičnih civilizacijah pogosto smatrali kot stvarnika v fizičnem svetu. Spolni nagon je božanska energija v človeku. Če teče njegova energija navzdol, v spolne organe, ustvarja ljudi, če pa se preusmeri navzgor, ustvarja bogove.

stran 155

V. poglavje
VPLIV VESOLJA

Vesolje je izraz energije, ki je (po ugotovitvah fizike) neuničljiva in materija je njena geometrična struktura, oblika, ki se stalno spreminja. Na obstoj in razvoj življenja neprestano vplivajo različne vrste energij.

stran 252

VI. poglavje
VELIKO LETO IN DOBA VODNARJA

Živimo v energetskega polju sonca, ki so ga ezoteriki razdelili na dvanajst delov, od katerih ima vsak posebne vrste vplivov na razvoj kulture in zavesti človeštva.

stran 274

VII. poglavje
PER ASPERA AD ASTRA

Pot človeka je križev pot trpljenja in težav, a obenem spoznanj in odstiranje zavesti, ki bo pripeljala v višja področja bivanja, v transhumano zavest.

U V O D

O svetu in kozmosu vemo le malo. Od našega fizičnega sveta zaznavamo le delček, še tega nepopolno in omejitve nas prizadevajo na vseh straneh.

Vse kar zaznavamo je resnično in neresnično, odvisno od stališča pogleda in stopnje zavesti. Svet kristala, rastline in človeka je na istem mestu, a ga vsak doživlja popolnoma drugače. Znanost je spoznala, da je človeško telo sestavljeno iz okoli sto bilijonov (10 na 14 potenco) celic, oziroma petdeset milijonov trilijonov (5x10 na potenco 25) atomov, v mehko, spremenljivo tkivo, ki lahko razpade v nekaj urah, a zdrži več kot jeklo. V njem teče neprestano izmenjava med celicami in sokovi in telo je v vsaki sekundi življenja drugačno. Človek je v bistvu energetski vrtinec, preko katerega se neprestano pretakajo razne vrste energij in se nato v njem izražajo kot življenje in povezava s kozmosom.

Po množini temeljnih sestavnih delcev se človek lahko primerja z vesoljem, z milijardami zvezd in galaksij. Tako se je potrdil star hermetični aksiom: Kakor zgoraj, tako spodaj.

Vsa živa bitja vodita nagon po samoohranitvi in razmnoževanju, ki zagotavljata obstanek in nadaljnji razvoj vrste, kar vidimo že pri rastlinah in živalih, kjer obvladujeta sleherni trenutek njihovega bivanja. Tudi pri človeku imata še vedno glavno vlogo, kajti tudi on je bil žival in je zdaj v naslednji stopnji evolucije, ki deluje po istih naravnih principih. V načinu uporabe teh dveh sredstev pa je nastala razlika. Pridobivanje hrane je postalo lažje, kar mu je dalo prosti čas, uporabljen za razvoj kulture in civilizacije.

Začel je razmišljati: "Kdo sem, kaj je življenje in njegov pomen? " Spolni nagon zdaj ni več samo sredstvo za nadaljevanje vrste, kot pri živalih v sezoni parjenja, ampak deluje od rojstva do smrti. Pojavil se je občutek do sočloveka, ki ga imenujemo ljubezen.

Oba nagona imata tudi negativno uporabo, ki se kaže v težnji po prekomernem kopičenju in uporabi hrane, posesti in spolnosti v številnih

stranpoteh, kar povzroča velike družbene razlike, vojne in bolezni. Razvoj se nadaljuje pod istimi pogoji in pravilna uporaba hrane, posesti in spolnosti. bo ustvarila nov tip človeka, ki se bo razlikoval od današnjega, kot ta od živali.

Svet je kot nepregledno močvirje skozi katerega se prebijamo dan na dan in kjer nas čakajo nevarnosti, težave, presenečenja in le malo radosti. Življenje se zdi kratko kot hip. Najprej odraščamo, se učimo, nato moramo delati za hrano in obstanek vso najlepšo življenjsko dobo in že pride starost z razočaranji, oslabeledostjo in boleznimi.

Če ne spoznamo višjega smotra tega dogajanja in ne vemo odkod in kam, zakaj in kako, se nam zdi vse kot nesmiselno življenje muhe enodnevnice.

Zato je pomembno, da spoznamo nauke, ki so jih učili tisti, ki so to pot že prehodili in vstopili v transhumano sfero zavesti.

*“Kaj more človek v življenju več dobiti
ko da se božja mu skrivnost razkrije,
kako se snovno v duha preljuje,
kako ostaja iz duha rojeno v večni biti.”*

Goethe

Razlage o pomenu življenja dajejo tudi mnoge religije, filozofije in znanosti, vendar so to le pomožna sredstva, kažipot, ki so na določeni razvojni stopnji potrebni.

Spoznati absolutno resnico, je v relativnem svetu nemogoče. Vsi poskusi, razložiti svet matematično, fizikalno in biološko, so relativni.

Isto velja tudi za ezoterične nauke. Buddha je dejal:

“Pravilno je Kalame, da dvomite in ste negotovi. Ne držite se tega, kar so vam vsiljevali s stalnim ponavljanjem ali tradicijo, ali pripovedovanjem, ali ker tako piše v svetih knjigah, niti ne, ker vsi tako mislijo, niti na temelju učenih dokazov ali zaradi naklonjenosti do nazora, o katerem ste dalj časa razmišljali --- ko se sami prepričate, da je nekaj slabo, takrat to opustite ---
“

(Anguttara - nikayo, III,56)

Izkušnje in spoznanja si moramo sami pridobiti, kajti najvišja resnica ne more biti predmet razprave ali razgovora.

Po Vedah in Upanišadah je bistvo vsega vseprisotna Absolutna zavest -

Brahman in individualne Samosti so njene manifestacije.

Svoje pravo bistvo spoznamo le z etičnim življenjem (prave misli, želje in dejanja) in meditacijo, pa čeprav smo nepismeni in ne poznamo niti ene besedice kateregakoli nauka.

S stališča posameznika je grozljivo dejstvo, da se nobeno spoznanje in duhovni razvoj ne more doseči brez duševnega in telesnega trpljenja. Ognja se ni mogoče dotakniti, ne da bi se ožgali - opekline potem imenujemo izkušnje.

To je resnična pot skozi trnje do zvezd, razvojna pot zavesti od njenih začetkov, do združitve z Vsezavestjo, ki je sat-čit-ananda; večno bivanje, zavest in blaženost.

I. poglavje

Biološki razvoj človeka in njegova simbolika

Vsi organizmi so sestavljeni iz temeljnih oblik, ki jih imenujemo celice. Jedro vsake ima DNK (dezoksiribonukleinsko kislino), ki v neskončno možnih kombinacijah določa vse fizične lastnosti organizma. Človeško telo sestavlja ogromna količina - povprečno okoli sto bilijonov celic. Biološki razvoj človeka določajo matematični in geometrijski odnosi, ki tudi simbolično kažejo njegovo pot.

Rastline, živali in človek so sestavljeni iz temeljnih organizmov, ki jih imenujemo celice in so v bistvu snov življenja.

Kaj je življenje, ne vemo, kot tudi ni poznano, kaj je energija. Okultna filozofija pravi, da je življenje delovanje drugega aspekta Logosa, ki oblikuje snov v neštevne žive oblike, ki obstajajo, dokler se v njih nahaja Prana, življenjska energija. (glej: Per aspera ad astra I, pogl. Duh in materija)

Živa bitja zaznamujejo sledeče temeljne lastnosti:

1. zgrajena so iz kompleksnih ogljikovih spojin.

2. v njih poteka nenehna izmenjava snovi - metabolizem
3. rast in razmnoževanje v sebi podobne organizme
4. zaznavanje in reagiranje na okolje
5. vzdrževanje, na plastično prilagodljiv način, svoje morfološko-funkcionalne individualnosti
6. postopno menjanje svoje strukture v teku generacij; evoluiranje ali degeneriranje in
7. izmenjava informacij, ki se prenašajo pri enostavnih celicah z delitvijo, pri sestavljenih organizmih (organizem izvira iz pojma organiziranje), pa s pomočjo genov, genetskih kodov DNK in RNK, hormonov in električnih impulzov preko živčnega sistema.

Živimo v svetu materije in smo iz nje sestavljeni. Za nas obstaja le to, kar zaznavamo s čutili in imenujemo realni svet. Da je za nas resničen, ni treba posebej poudarjati, saj v zavesti zaznavamo čas in prostor, snov in vse njihove lastnosti; posebno še veselje in bolečino, življenje in smrt.

Odkar obstaja človekova zmožnost mišljenja je poskušal ta svet dojeti in razložiti. Pri tem se mu je spoznavanje neprestano širilo in spreminjalo. Najprej je opazil, da se vsa snov okoli njega nahaja v trdnem, tekočem, plinastem in ognjenem stanju, zato so poimenovali materijo vidnega sveta s štirimi elementi: **zemlja, voda, zrak in ogenj**.

Grški filozofi so jim pripisali ustrezne lastnosti: suho, vlažno, mrzlo, vroče. Indijska filozofija jih imenuje: Prithivi (zemlja), Apas (voda), Vayu (zrak) in Tejas (ogenj) in jim pripisuje podobne lastnosti.

Z napredkom znanosti so raziskovalci dobili razne fizikalne pripomočke in nastal je drug pogled na svet. Zdaj poznamo že preko sto temeljnih sestavin materije, elementov, ki se medsebojno ločijo po obliki in lastnostih, v temeljni strukturi pa le po različnem številu sestavnih delcev: protonov, elektronov, nevtronov in drugih. Okoli leta 1930 so bili znanstveniki trdno prepričani, da so prišli do samih temeljev materialnega sveta. Ko pa so pričeli z obstreljevanjem atomskega jedra, so odkrili številne nove delce: leptone, mezone, nukleone, hiperone in druge. Tako se je že tretjič spremenil pogled na materijo. Toda tudi to še ni bil konec.

Četrta sprememba je nastala z ugotovitvijo, da so vsi ti le del celotnega spektra subnuklearnih delcev.

Te podatomske tvorbe so zelo abstraktne in se pojavljajo, enako kot svetloba, enkrat kot delci, drugič kot valovanje. Na tem področju materija, na določenem mestu ne obstaja več z gotovostjo, ampak kaže le "tendenco obstoja" in "tendenco pojavljanja",

Materija se razkrije le kot oblika energije in ves univerzum se pojavlja kot dinamično tkivo nenehno menjajočih se energetskih struktur.

Od konkretne materialne snovi, ki nam pomeni ves naš svet, smo prišli do nedoumljive abstraktnosti.

Seveda nam čutila ta svet še vedno kažejo v obliki "elementov", kot so jih razumeli stari misleci, ki so to izrazili v izreku:

"Štirje elementi,
povezani v splet,
gradijo življenje,
sestavljajo svet. "

Zemlja

Naš dom, planet Zemlja, ima več plasti. V njeni notranjosti je vroče jedro iz železa in niklja, ki ga obdaja hladnejše zunanje jedro iz tekočih kovin. To je obdano z vročim, debelim plaščem iz kamnin, na njegovi površini pa se razprostira zunanja skorja. Premer zemlje od severnega do južnega pola je 12.713 km, sama skorja pa je debela le od 5 do 40 km. V njej, na njej in okoli nje, se nahajajo še ostali "elementi", voda, zrak in ogenj, ki v medsebojnem sodelovanju ustvarjajo pogoje za nastanek in obstoj organskih oblik življenja: mikrobov, rastlin, živali in človeka.

Iz trdnih zemeljskih snovi, kovin in nekovin, so napravljena naša bivališča in na milijarde predmetov, ki so iz njih narejeni nam omogočajo in lajšajo obstanek.

Voda

Tri četrtine zemeljske površine pokrivajo oceani, jezera in reke v skupni količini okoli 1350 milijonov kubičnih kilometrov.

Pod površino je še okoli 10 milijonov kubičnih kilometrov talne vode, nad njo v zraku pa je vode še za dodatnih 13.000 kubičnih kilometrov.

Voda je omogočila velike kulture in civilizacije, ki so nastajale ob velikih rekah, še danes je obstoj mest in naselij odvisen od prisotnosti vode. Milijone

let je bila ena največjih moči, ki je z ledeniki, rekami, deževji, plimo in oseko, oblikovala obličje zemlje. Določala je klimo, omogočala rast vegetacije, od gozdov, pšenice, riža, koruze, trave in ostale hrane za živali in ljudi. Ustvarja električno energijo v vseh vrstah elektrarn in je potrebna za procese v vseh vrstah proizvodnje, od železa do mikroprocesorjev. Kot snov je brez barve, vonja in okusa, vendar ima odločilno vlogo pri vseh dogajanjih v tem svetu. Njene lastnosti nastajajo iz molekularne strukture dveh atomov vodika in enega atoma kisika, ki daje osupljivo močno molekulo.

V oblikah, v katerih nastopa, kaže nenavadne lastnosti. Najpomembnejša je, da voda v obliki ledu plava, kar je v nasprotju z vsemi fizikalnimi pravili. Skoraj vse snovi: trdne, tekoče in plinaste, zmanjšajo svoj volumen, če se jim temperatura zniža. Pri tem se zgostijo in povečajo težo, tako, da so v tekočem stanju težje kot v plinastem in v trdnem stanju težje kot v tekočem. Temu pravilu sledi tudi voda, dokler je v plinastem stanju. Kot tekočina mu sledi od 96°C navzdol in neprestano zmanjšuje volumen. Pri 4°C, pa se zgodi nekaj nenavadnega. Od tu naprej se pri ohlajevanju zopet razširja, postaja lažja in pri 0°C zmrzne v led, trdno agregatno stanje in poveča svoj volumen za 9%.

Če bi se voda obnašala kot ostale snovi, bi nastale za življenje katastrofalne posledice. Led, ki plava na njej, ustvarja plast, ki preprečuje, da voda pod njim ne zamrzne prav do dna v trdno snov. Če bi se to zgodilo, bi postala voda za rastline in živali nedostopna, kri v naših žilah bi zavrela, rastline bi odmrle in zemlja bi postala pustinja in puščava. Nastale bi ogromne klimatske spremembe, v katerih bi temperatura nihala za več sto stopinj, kajti sedanje podnebje je uravnovešeno, ker voda veže sončno energijo, jo kopiči in počasi oddaja. Voda je tako blaga, da uspeva v njej na tisoče oblik življenja in tako jedka, da sčasoma razkroji najtrše kovine. V njej potekajo vsi življenjski procesi, saj jo vsebujejo organizmi od 60 do 80% svoje teže.

Zrak

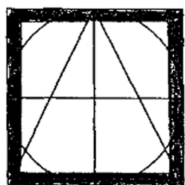
Plinski ovoj, ki obdaja zemljo do višine 25 kilometrov, sestavlja 78% dušika, 21% kisika, vodne pare in zlahtnih plinov. Za vzdrževanje življenja potrebujejo vsa bitja zrak, ki ga neprestano vdihavajo. Kisik in dušik sta nujno potrebna za obnavljanje celic. Pri vdihavanju dovajamo neposredno kisik, dušik pa moramo posredno dobivati s hrano.

*Vse kar primem, luč postane
In pepel vse, kar ostane.
Jaz sem ves resnični plamen!"*

(Nietsche: "Ecce homo")

Viri:

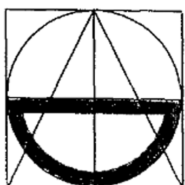
- Knaur:** "Die Welt in der wir leben werden II"
Droemer-Knaur Verlag, München, 1969
- Time-Life:** „Die lebende Zelle“, 1965
„Das Wachstum“, 1965
„Die Materie“, 1965
- Dr. Th. Jaschke:** „Lehrbuch der Geburtshilfe“,
Springer Verlag, 1935
- Ervin SchroEdinger:** „What is Life, Mind und Matter“
Cambridge University Press, Cambridge 1967

ZEMIJA
Prithivi

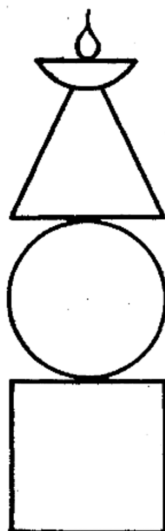
OGENJ
Tejas

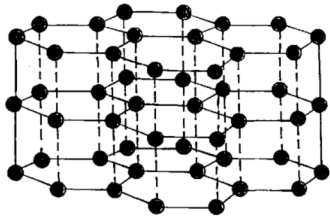
VODA
Apas

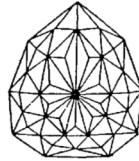
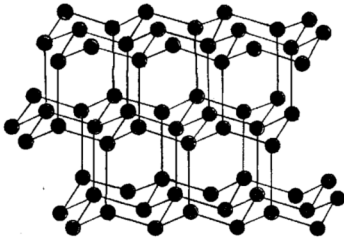
ZRAK
Vayu

*Slika 1./ Štirje klasični elementi v kozmogramu.
Tibetanska čorta*

Grafit

Diamant

Slika 2./ Kristalna rešetka ogljika v obliki grafitnega prahu.

Kristalna rešetka ogljika v obliki diamanta.

Hinduistična trojica - Trimurti.